Tekintsük azt a B körüli $60°$-os forgatást, amely a C pontot Q-ba viszi át. Majd fordítsuk el a CB szakaszt A körül $60°$-os szöggel, az előző forgatással egyező irányba, B elfordítottja B_1, C-é C_1. BQ és a B_1C_1 a BC szakasznak ugyanazon irányban, ugyanakkora szöggel elfordított képei – csak a forgatás centruma előbb a B, majd az A pont –, ezért párhuzamosak és egyirányúak, a BQC_1B_1 négyszög paralelogramma.

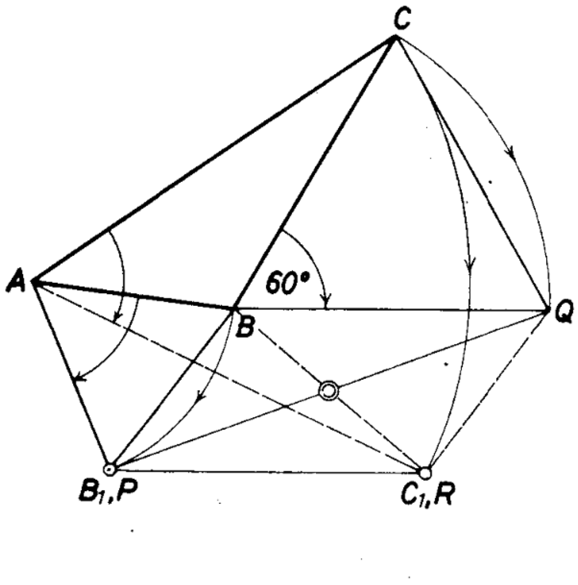

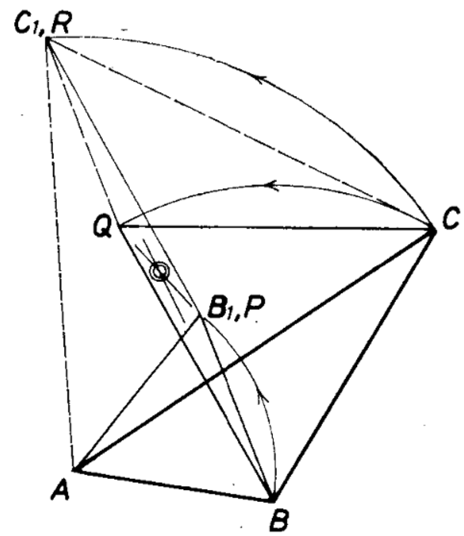

Ha az ABP szabályos háromszög körüljárását ugyanolyan irányúnak vettük, mint a BCQ háromszögét – más szóval: ha P-t és Q-t egyformán kifelé vagy egyformán befelé szerkesztettük az AB, ill. a BC oldal fölé –, akkor B_1 nyilván azonos P-vel. Ebből következik, hogy C_1 – mint a BQC_1P paralelogrammában B-vel szemben levő csúcs, vagyis B tükörképe a másik átló QP felezőpontjára – azonos a feladat szerint vizsgálandó R ponttal. Ámde szerkesztése szerint C_1 szabályos háromszöget alkot A-val és C-vel, tehát ez áll (a közvetlenül megszerkesztett) R-re is. –Azt is kaptuk ezzel, hogy az ACR háromszög körüljárása egyező ABP és BCQ közös körüljárási irányával.

Végül vizsgáljuk meg azt a lehetőséget, mikor az ABP háromszöget a BCQ-val ellentétes körüljárásúnak vesszük, más szóval az egyiket kifelé, a másikat befelé rajzoljuk az illető oldalra. Ilyenkor a fönti B_1 pont nem azonos P-vel, a bizonyítás erre az esetre nem alkalmazható. Sőt ebben az esetben az állítás nem is igaz. Elég egyetlen ellenpélda ennek belátására. Legyen maga az ABC háromszög is szabályos, a BCQ háromszöget kifelé, ABP-t befelé illesszük oda; így P azonos C-vel, R pedig az A tükörképe C-re nézve, tehát a kérdéses 3 pont nem alkot szabályos háromszöget.